

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 491/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. B. K., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 188/03 v časti konania o jeho dovolaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. B. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2010 doručená sťažnosť Ing. B. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 188/03 v časti konania o jeho dovolaní.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že podaním doručeným okresnému súdu 24. augusta 2009 podal sťažovateľ dovolanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co 35/07, ktorým krajský súd konal ako súd odvolací vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 8 C 188/03. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu, ktorý podľa jeho tvrdenia v súvislosti s ním podaným dovolaním nevykonal do doby podania sťažnosti ústavnému súdu žiadny procesný úkon.

V súvislosti s uvedeným sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Vec Okresný súd Bratislava III., dodnes nepostúpil NS SR na rozhodnutie, hoci proti rozhodnutiu odvolacieho súdu som postúpil dovolanie cestou Okresného súdu Bratislava III dňa 24. 8. 2009! Takýmto konaním dochádza k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov!“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konania a aby nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 188/03 v súvislosti s vybavovaním ním podaného dovolania bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, a aby mu priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 188/03 v súvislosti s vybavovaním sťažovateľom podaného dovolania doručeného okresnému súdu 24. augusta 2009.

Dopytom na okresnom súde ústavný súd zistil, že potom, ako bolo okresnému súdu 24. augusta 2009 doručené podanie sťažovateľa, ktorým sťažovateľ podal dovolanie proti rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 8 Co 35/07, okresný súd uznesením z 20. novembra 2009 uložil sťažovateľovi, aby doplnil svoje dovolanie (predmetné uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 26. novembra 2009).

Následne, 30. novembra 2009 sťažovateľ doplnil svoje dovolanie a súčasne žiadal, aby mu pre účely dovolacieho konania bol okresným súdom ustanovený advokát a aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Okresný súd 25. januára 2010 vyzval sťažovateľa, aby preukázal svoje majetkové pomery, pričom táto výzva mu bola doručená 29. januára 2010. Dňa 2. februára 2010 bolo okresnému súdu doručené vyhlásenie o majetkových pomeroch sťažovateľa a uznesením z 26. februára 2010 okresný súd nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a súčasne nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie 12. marca 2010, pričom okresný súd predložil vec na konanie

odvolaciemu súdu 15. apríla 2010 a odvolací súd v predmetnej veci koná pod sp. zn. 4 Co 139/2010.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Z prehľadu procesných úkonov vykonaných okresným súdom pri vybavovaní dovolania sťažovateľa vyplýva, že okresný súd vybavil, resp. ako súd prvého stupňa urobil v súvislosti s dovolaním sťažovateľa jemu prislúchajúce procesné úkony v primeraných lehotách a v jeho postupe nemožno z tohto hľadiska zistiť také obdobia nečinnosti, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2010